C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-1121/26 Judecătoria Orhei sediul Rezina
4-25163097-03-4r-24022026 Judecător: Eugeniu Russ

D E C I Z I E
în numele Legii

19 mai 2026 mun.Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În completul compus din:
Preşedintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecătorii Victoria Robu, Aurelia Andronache

a examinat în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul contravenientului Chiriac Igor declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 15.01.2026, pronunțată în cauza contravențională de acuzare în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional.

Ținând cont de argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,

a c o n s t a t a t :

Prin procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 871485 (5792535575894991) din 03.11.2025 agentul constatator din cadrul INSP, Ivan Cebotari, a constatat că Chiriac Igor la 03.11.2025 ora 15.53 în rezina conducea automobilul cu 66 km/h în localitate, comisă cu mijlocul de transport Volkswagen Golf *****, ignorînd pct.47(1) RCR.

Prin decizia agentului constatator din Chiriac Igor a fost sancționat în baza art.236 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 12 u.c. ce reprezintă echivalentul sumei de 600 lei și 3 puncte de penalizare.

Nefiind deacord cu procesul vrebal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, contravenințetul Igor Chiriaca depus contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 15.01.2026 contestaţia depusă de contravenințetul Igor Chiriac, s-a respins ca neîntemeiată.

La 30.01.2026 împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, în termen contravenientul Chiriac Igor, prin care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarae recursului se invocă că hotărârea primei instanțe este nelegală și neîntemeiată, fiind pronunțată în urma unei examinări superficiale și tendențioase a cauzei, cu aprecierea eronată a probelor și aplicarea greșită a normelor de drept.

Acesta invocă faptul că instanța nu și-a motivat corespunzător soluția și nu a răspuns argumentelor invocate, încălcând obligația de motivare a hotărârii. Recurentul afirmă că a fost lipsit de dreptul la apărare, întrucât cauza a fost examinată în lipsa sa, deși nu ar fi fost legal citat și a solicitat amânarea ședinței din motive obiective, prezentând ulterior dovada deplasării peste hotarele țării. În opinia sa, instanța a încălcat principiile contradictorialității, egalității armelor și dreptului la un proces echitabil, garantate de legislația națională și de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Se mai menționeaă existența unor neclarități privind persoana agentului constatator, arătând că persoana prezentă în ședință a recunoscut că nu a întocmit procesul-verbal contestat, iar instanța nu a clarificat această contradicție, ceea ce ar afecta legalitatea actului de constatare și a hotărârii pronunțate.

În consecință, solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, și trimiterea cauzei spre rejudecare, cu respectarea dreptului la apărare, a principiului contradictorialității și a regulilor privind administrarea probelor.

Potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

Fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. La caz, referințe nu au parvenit.

Verificând împrejurările de fapt și aspectele de drept invocate de recurent Colegiul în corespundere cu art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, va dispune respingerea recursului, păstrând neschimbată hotărârea atacată.

În motivarea concluziei adoptate, Colegiul reține corectitudinea soluției judiciare privind respingerea contestației formulată de contravenient, rezultată dintr-o examinare publică, nemijlocită și contradictorie în sensul art. 452 alin. (1) Cod contravențional a cauzei, cu respectarea dreptului la un proces echitabil prin acordarea posibilității de a formula cereri și demersuri (art. art. 6-9; 384 CC), cu cercetarea bazei probante (art. 457 CC), fapt ce denotă, că acesta a beneficiat de un control judiciar efectiv a hotărârilor adoptate în privința sa de către organele extrajudiciare, fiindu-i respectat în acest sens dreptul la un recurs efectiv.

În acest aspect Colegiul atestă, examinarea amplă de către instanța de fond a cauzei cu respectarea strictă a normelor procesual-contravenționale prevăzute la art. art. 453 – 462 Cod contravențional, printr-o apreciere obiectivă în sensul art. art. 425 Cod contravențional a probelor acumulate în raport cu care întemeiat a dispus respingerea argumentelor invocate de contestator, corect concluzionând legalitatea atragerii lui la răspunderea contravențională pe art. 236 alin. (1) Cod

contravențional, pentru faptul, că *la 03.11.2025, ora 15:53, aflandu-se în or.Rezina, la volanul autoturismului de model „Volkswagen Golf” *****, a ignorat prevederile pct. 47.1 din Regulamentul Circulatiei Rutiere, s-a deplasat cu o viteză de 66 km/h*, împrejurarea reținută de către agentul constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Cebotari Ivan prin procesul verbal seria/nr. MAI06 871485 din 03.11.2025 de constatare a faptei contravenționale, cu identificarea persoanei și a circumstanțelor importante pentru justa soluționare a cazului, motivare pe care instanţa de recurs o acceptă şi pentru a evita repetări inutile o însușește.

De rând cu aceasta, Colegiul ține să menționeze, că procesul-verbal cu privire la contravenție, deși este inclus în conținutul art.425 alin.(2) Cod contravențional în calitate de probă, el reprezintă și un act procesual prin care se identifică persoana și fapta contravențională, fiind utilizat în cumul cu alte probe pentru constatarea vinovăției, în speță fiind însoțit de înregistrarea foto, folosită în calitate de mijloc de probațiune și respectiv probă, ce atestă fapta imputată contravenientului.

În atare împrejurări, instanța de fond corect a apreciat, că probele administrate pe caz, au fost suficiente, utile și pertinente pentru constatarea faptei contravenționale, determinând atragerea lui Chiriac Igor la răspunderea contravențională pe art.236 alin.(1) Cod contravențional, fapt pentru care, se reține netemeinicia argumentelor referitor la pretinsele erori ce ar fi fost admise la efectuarea măsurării vitezei deplasării automobilului, cât și la întocmirea actelor procedurale în acest sens, ce de facto se conformă procedurii prevederilor procesual-contravenționale, prevăzute la art.425 alin.(2) Cod contravențional, datele fixate de către mijloacele tehnice de măsurare, fiind utilizate în calitate de probe pentru constatarea faptei contravenționale, ne căzând sub impedimentele prevăzute de alin. (6) a normei visate.

Colegiul penal reține, că concluzia instanței de fond referitor la legalitatea sancționării lui Chiriac Igor în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional rezultă pe deplin din probele acumulate de către agentul constatator și verificate în prima instanță, cărora le-a fost dată o apreciere multilaterală, obiectivă și sub toate aspectele, pe cazul contravențional respectiv fiind pronunțată o hotărâre legală și întemeiată.

Potrivit art.236 alin.(1) Cod contravențional, constituie contravenție - depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră.

Potrivit pct.47.1 lit.a) al Regulamentului Circulației Rutieră, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sânt: în localități – 50 km/h, pe teritoriile adiacente instituțiilor de învățământ, spitalelor, parcurilor, centrelor

istorice ale orașelor – 30 km/h, în zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului – 20 km/h, iar în zonele pietonale – 5 km/h.

Astfel se poate concluziona, că de către agentul constatator a fost făcută o apreciere corectă a probelor acumulate, fiind just încadrate acțiunile lui Chiriac Igor în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional, fiind constatat faptul contravenției și vinovăția acestuia în comiterea ei, ultimului fiindu-i aplicată sancțiune contravențională echitabilă - amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei, cu trei puncte de penalizare, sancțiune care se încadrează în limitele stabilite de legislator la dispoziția legii aplicate.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție în cauză în raport cu materialele dosarului contravențional, instanța obiectiv a reținut că constatările agentului constatator au fost bazate pe probele administrate la faza examinării cauzei contravenționale, or legiuitorul în coroborare cu prevederile art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravențional a prevăzut expres mijloacele de probă care pot fi reţinute de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, apreciate după propria convingere, călăuzită de lege.

Instanța de recurs relevă că din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 871485 din data de 03.11.2025, se remarcă faptul că, acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută, forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Este important la caz că procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. Colegiul penal va rămâne solidar cu instanța de fond care a reținut faptul, că procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă, totodată agentul constatator a administrat în procesul contravențional probele din care a concluzionat fapta comisă, identitatea şi vinovăția făptuitorului, iar odată cu depunerea contestației, contestatorului îi revine sarcina de a răsturna prezumția veridicității de care se bucură procesul - verbal cu privire la contravenție, ca act emis de o autoritate publică.

Ținând cont de prezența pe caz a probelor care indiscutabil demonstrează vinovăția lui Chiriac Igor de comiterea contravenției prevăzută de art.236 alin.(1) Cod contravențional, probe care coroborează, sunt pertinente, concludente și utile,

Colegiul consideră temeinică și justificată atragerea acestuia la răspundere contravențională în baza normei menționate.

Așadar, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

Argumentele recurentului nu pot fi reținute ca întemeiate și nu justifică casarea hotărârii primei instanțe.

Curtea constată că instanța de fond a examinat cauza cu respectarea normelor de procedură, iar hotărârea contestată cuprinde motivele de fapt și de drept care au fundamentat soluția adoptată, fiind expuse argumentele relevante rezultate din probele administrate. Simpla nemulțumire a recurentului față de modul de apreciere a probelor nu echivalează cu lipsa motivării hotărârii și nu constituie temei de casare.

Nu poate fi reținută nici susținerea privind încălcarea dreptului la apărare prin examinarea cauzei în lipsa recurentului. Din materialele dosarului rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența contravenientului, acesta a înaintat obiecții scrise și a contestat în termen decizia de sancționare. Astfel, el avut cunoștință despre existența procesului și despre termenele de judecată, beneficiind de posibilitatea efectivă de a participa și de a-și expune poziția. Pentru examinarea contestației contravenientului au fost petrecute trei ședințe, la care acesta, fiind citat, nu s-a prezentat, iar cererea de amânare a fost apreciată de instanța de fond în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, or simpla invocare a unei deplasări peste hotarele țării nu impunea, în mod automat, amânarea examinării. Mai mult, recurentul nu a demonstrat că pretinsa imposibilitate de participare i-a cauzat o vătămare procesuală concretă sau că aceasta ar fi influențat soluția pronunțată.

Sunt neîntemeiate și criticile referitoare la pretinsa încălcare a principiilor contradictorialității și egalității armelor. Din actele dosarului rezultă că părților le-au fost asigurate drepturi procesuale egale, inclusiv posibilitatea de a prezenta probe, explicații și obiecții, nefiind identificată vreo situație de favorizare a uneia dintre părți.

De asemenea, Colegiul penal apreciază ca nefondată susținerea privind pretinsa neclaritate referitoare la persoana agentului constatator. Împrejurarea că în ședința de judecată a participat un alt reprezentant al autorității constatatoare decât persoana care a întocmit procesul-verbal nu afectează valabilitatea actului de constatare și nici legalitatea procedurii judiciare. Procesul-verbal este semnat de agentul constatator competent, iar recurentul nu a demonstrat existența vreunui viciu de competență sau de formă care să atragă nulitatea acestuia.

În consecință, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs exprimă, în esență, dezacordul recurentului cu soluția adoptată de prima instanță, fără a

evidenția încălcări ale normelor de drept material sau procesual de natură să determine casarea hotărârii. Hotărârea atacată este legală și întemeiată, fiind pronunțată în baza unei aprecieri complete și obiective a probelor administrate în cauză, motiv pentru care recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Reieșind din probele cercetate, Colegiul penal consideră, că argumente întemeiate care ar servi drept temei pentru casarea hotărârii atacate, recurentul nu a prezentat, iar alte temeiuri nu sunt prevăzute, instanța de fond a emis o decizie legală, întemeiată și motivată, care este bazată pe probele prezentate şi cercetate în cadrul ședinței judiciare.

În conformitate cu art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul contravenientului Chiriac Igor declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 15.01.2026, pronunțată în cauza contravențională de acuzare al acestuia în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, hotărâre care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: